

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจไทยภาพรวมปี 2552 มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องภายใต้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจรัฐบาลไทย โดยมีปัจจัยสนับสนุนในเรื่องการฟื้นตัวของการส่งออกและการท่องเที่ยว การปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ภาคเอกชน ตามฐานรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการปรับตัวของตลาดแรงงาน และราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นจากต้นปี 2552 มาตรการเร่งรัดการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 จากการเบิกจ่ายงบประมาณ สำหรับปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัดในเรื่องสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการฟื้นตัวในภาคท่องเที่ยว ความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ ความผันผวนของราคาน้ำมันซึ่งเกิดจากการอ่อนตัวของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. สถานการณ์การระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) ที่อาจมีความรุนแรงในช่วงฤดูหนาว และค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าตามการอ่อนค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลัก ปัจจัยเหล่านี้ทำให้เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง (สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค, 2552)

ประกอบกับในปี 2552 ที่ผ่านมารัฐกิจเวชภัณฑ์สัตว์ของไทย มีอัตราเติบโตเพียง 5 % โดยมีมูลค่ารวมเพิ่มขึ้นเป็น 16.8 พันล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นเพราะในช่วงครึ่งปีแรก ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซาจุดให้การส่งออกผลิตภัณฑ์ไก่ไทยลดลง แต่สถานการณ์การส่งออกที่ฟื้นตัวขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี โดยเฉพาะการส่งออกไปยังญี่ปุ่นและยุโรป ประกอบกับได้แรงเสริมจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นของตลาดสุกรภายในประเทศ ผลักดันให้ธุรกิจเวชภัณฑ์ของไทยปรับตัวสูงขึ้นในช่วงปลายปีส่งผลให้ตลาดของเวชภัณฑ์สัตว์ไทยปี 2553 ที่คาดว่าจะเติบโตกว่า 10% (นันทน์ ชิตอรุณ, 2553)

จากการขยายตัวดังกล่าวทำให้ธุรกิจเวชภัณฑ์สัตว์ เกิดโอกาสทางการตลาดใหม่ๆ เอื้ออำนวยให้มีช่องทางการดำเนินธุรกิจเฉพาะทางอย่างแข็งแกร่ง ในขณะที่เดียวกันก่อให้เกิดการแข่งขันที่สูงมากยิ่งขึ้น องค์กรจะต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนและความเสี่ยง ที่อาจจะส่งผลต่อการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ การบริหารความเสี่ยงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับองค์กรทุกแห่ง ซึ่งจะพบว่าการบริหารความเสี่ยงก็เหมือนกับที่เราคิดอย่างรอบคอบ หาทางป้องกันไว้ก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้น หรือการคิดล่วงหน้าในสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ อีกทั้งเป็นการทำให้ผู้บริหารสามารถบริหารและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สภาวะแวดล้อมที่มีความเสี่ยง

(สุวิมล กุลเลศ, 2548, หน้า 1) เช่นเดียวกับที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2549) ได้ระบุถึงปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งส่งเสริมให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้และเติบโตต่อไปอย่างยั่งยืน คือความสามารถลดต้นทุนในการประกอบการให้ต่ำที่สุด ภายใต้การดำเนินธุรกิจที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีธุรกิจหลายธุรกิจ มีทั้งที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลว ซึ่ง Bruggen, Manish & Chantal (2005, p.4) กล่าวว่า ธุรกิจประเภท SMEs ก็มีการแข่งขันสูงมาก มีปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ ด้านเงินทุนและทรัพยากร ทำให้บางธุรกิจของ SMEs ประสบผลสำเร็จ แต่บางธุรกิจของ SMEs ล้มเหลวทำให้มีความจำเป็นต้องมีการติดตามดูแลความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และประเมินว่าระบบบริหารความเสี่ยงสามารถรองรับความเสี่ยงที่มีอยู่ได้ เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ นอกจากนี้ นิรภัย จันทรสวัสดิ์ (2551, หน้า 10 - 11) ได้สรุปว่า ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีผลต่อองค์กร เหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีเหตุแห่งความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นเหตุที่เกิดจากภายในองค์กรหรือเป็นเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอกองค์กรเหตุแห่งความเสี่ยงนี้มีผลกระทบกับองค์กรตั้งแต่เล็กน้อยถึงขั้นล้มละลาย ดังนั้นองค์กรต้องเข้าใจและเข้าถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และองค์กรได้ดำเนินการควบคุมภายในอย่างพอเพียง เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น ส่วนนฤมล สะอาดโหม (2548, หน้า 16) ได้สรุปว่า เมื่อกล่าวถึงความเสี่ยงทางการเงินเหตุการณ์ที่ประเทศไทยเราได้รับบทเรียนราคาแพงที่สุด คือ วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ เมื่อปี 2540 สถาบันทางการเงินหลายแห่งถึงขั้นล้มละลายไปด้วยเหตุผลหลัก คือ การไม่มีมาตรการและเครื่องมือสำหรับการบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่ดี หลังจากเหตุการณ์นี้ ธนาคารในประเทศไทยหลายแห่งได้เริ่มจัดตั้งฝ่ายบริหารความเสี่ยงขึ้นมาเพื่อบริหารความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ของธนาคารภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย สถาบันทางการเงินอื่น ๆ ต่างก็เริ่มให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กร สำหรับเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน เช่น ตราสารอนุพันธ์ก็ได้รับการพัฒนาขึ้นหลังจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินเหล่านี้ก็เปรียบเสมือนดาบสองคม หากเครื่องมือเหล่านี้ถูกนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดประสงค์ เครื่องมือเหล่านี้ก็จะกลายเป็นแหล่งความเสี่ยงใหม่ได้

การบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินธุรกิจที่จะช่วยลดปัญหาการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจ ทำให้การดำเนินงานโดยรวมขยายตัวในระดับที่น่าพึงพอใจได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการประเมินระบบการบริหารความเสี่ยงให้สามารถรองรับความเสี่ยงที่มีอยู่ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ธุรกิจเวชภัณฑ์สัตว์สามารถ

ประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้และยังทำให้เกิดความมั่นใจว่าผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์ สำหรับสัตว์ ว่ามีการดำเนินงานอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์ สำหรับสัตว์ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณ ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ที่มีทุนจดทะเบียน และระยะเวลาในการดำเนินงาน

สมมติฐานในการวิจัย

เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ เป็นเรื่องที่ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเรื่องนี้โดยตรง ผู้วิจัยเห็นว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือในการบริหารงานชนิดหนึ่งโดยเฉพาะเรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งกับนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านการเงิน เทคนิคและระบบบริหารการเงิน การลงทุน การบริหารความเสี่ยงด้านการเงินให้มีประสิทธิภาพถือเป็นเครื่องมือในการบริหารธุรกิจให้อยู่รอดเพราะหมายถึงผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจเช่นกันและจากการศึกษางานวิจัยของจันทนา กุศลรุ่งรัตน์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการบริหารความเสี่ยงของผู้ประกอบการที่อยู่ในอุตสาหกรรมส่งออกกุ้งสดแช่แข็ง แช่เย็น โดยศึกษาเฉพาะกิจการ 5 บริษัท ซึ่งผลการศึกษาในภาพรวมสรุปปัจจัยเสี่ยงตามประเภทธุรกิจได้ 4 ปัจจัย คือ ความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงจากขั้นตอนการดำเนินงานและกระบวนการผลิต ความเสี่ยงทางการเงิน และความเสี่ยงจากกฎระเบียบของประเทศคู่ค้า และพบว่าแต่ละกิจการแม้จะเผชิญกับความเสี่ยงประเภทเดียวกัน แต่มีขนาดความเสี่ยงแตกต่างกัน รวมทั้งกิจการขนาดเดียวกันก็ยังมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน

เมื่อศึกษาถึงการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการเงินมีงานวิจัยที่ระบุว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการเงินนั้นมีความเสี่ยงเกิดขึ้นทั้งปัจจัยภายในและภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติกาญจน์ ไชยเมืองดี (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระบบการควบคุมภายในด้านการเงินและบัญชีของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ด้านการประเมินความเสี่ยง มหาวิทยาลัยได้

ดำเนินการประเมินความเสี่ยง ระบุปัจจัยเสี่ยงการวิเคราะห์ความเสี่ยง และกำหนดวิธีการควบคุม เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระดับองค์กร และระดับกิจกรรม ยกเว้นการมีส่วนร่วมในการระบุปัจจัยเสี่ยงของบุคลากรทั้งที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในและภายนอก ด้านกิจกรรมการควบคุม ในด้านการเงินและบัญชีมหาวิทยาลัยได้แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ การรับเงิน การจ่ายเงิน เงินสดในมือ เงินตรอง การบันทึกบัญชีและการจัดทำรายงานทางการเงินมีการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติงาน โดยจัดทำเป็นคู่มือ ระเบียบ ข้อบังคับและมีการสอบทานเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยผู้บริหารทั้งระดับคณะและมหาวิทยาลัย มีการใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือในการวัดผล แต่ยังไม่มีการนำผลการปฏิบัติงานจริงไปเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเท่านั้นและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์ภาพร เกิดผล (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงทางการเงินของธุรกิจในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางการเงินกับระบบบริหารความเสี่ยงของบริษัทใน ประเทศไทย อธิบายถึงประเภทของความเสี่ยงทางการเงินที่สำคัญ เพื่อวางกรอบแนวทางปฏิบัติในการบริหาร และลดความเสี่ยงทางการเงิน และเพื่อเสนอหลักเกณฑ์สากลที่เจ้าหน้าที่พิจารณา ในการวิเคราะห์บริษัท ผลการศึกษาพบว่า ในอดีตที่ผ่านมาในช่วงก่อนหน้าปี 2540 นั้น อาจกล่าวได้ว่านักธุรกิจของไทยมุ่งให้ความสนใจกับการตลาด การโฆษณา การพัฒนาสินค้าใหม่ออกสู่ตลาด การผลิต การลดต้นทุน ประกอบการ และการขยายบริษัทแบบก้าวกระโดดเป็นหลัก มีนักธุรกิจน้อยรายที่เห็นความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน ทั้งนี้เนื่องจากก่อนหน้าปี 2540 เศรษฐกิจของประเทศไทย อยู่ในระยะเฟื่องฟูเป็นเวลาเกือบ 10 ปี ประกอบกับอัตราแลกเปลี่ยนไทยบาทต่อสกุลดอลลาร์สหรัฐ ไม่ผันผวนมากนัก เพราะธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ระบบตะกร้าเงินหลายสกุลในการกำหนดค่า เงินบาท โดยมีเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกามีน้ำหนักมากที่สุด ในตะกร้าเงินนั้น รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงน้อยอย่างค่อยเป็นค่อยไป

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

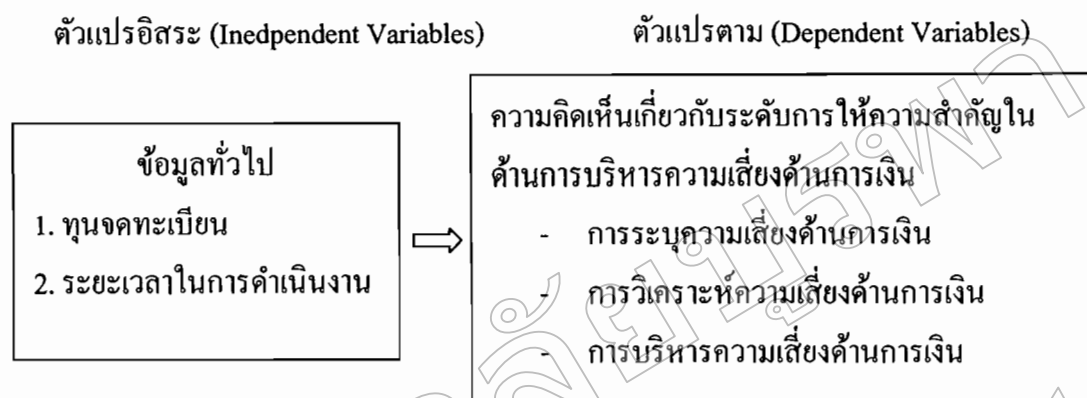
H1: a ทุนจดทะเบียนต่างกัน มีการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินแตกต่างกัน

H1: b ระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกัน มีการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยเรื่องการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) การศึกษาในครั้งนี้จะดำเนินการศึกษาการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ โดยพิจารณาในด้าน การระบุความเสี่ยง

ด้านการเงิน การวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการเงิน และการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมีดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยนำไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์
2. ผลการวิจัยนำไปใช้เป็นข้อสนเทศสำหรับผู้บริหารธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ในการปรับเปลี่ยนการบริหารความเสี่ยงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน
3. เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ นำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางกำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันความเสี่ยงของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ด้านประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ตามทะเบียนสมาชิกสมาคมผู้ค้าเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ประจำปี 2553 รวมจำนวน 81 แห่ง จำนวน 81 คน (สมาคมผู้ค้าเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์, 2553)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาจำนวนประชากร 81 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คิดเป็นร้อยละ 90 ได้กลุ่มตัวอย่าง 72 คน ซึ่งสูงกว่าตารางการเลือกกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970, pp.607-608) และยอมรับได้

2. ด้านเนื้อหาและตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดสาระสำคัญของการศึกษาไว้ดังนี้

2.1 เนื้อหา การศึกษาการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ใช้อ้างอิงประกอบของการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของ COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) โดยพิจารณามุ่งเน้นการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณ ในด้าน การระบุความเสี่ยงด้านการเงิน การวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการเงิน และการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน

2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

2.2.1 ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ได้แก่

2.2.1.1 ทุนจดทะเบียน

- 1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท
- 2) 51-100 ล้านบาท
- 3) 101-500 ล้านบาท
- 4) มากกว่า 500 ล้านบาท

2.2.1.2 ระยะเวลาในการดำเนินงาน

- 1) ต่ำกว่า 5 ปี
- 2) 5-10 ปี
- 3) 11-15 ปี
- 4) มากกว่า 15 ปี

2.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) หมายถึง องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของ COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ประกอบด้วย

2.2.2.1 การระบุความเสี่ยงด้านการเงิน

2.2.2.2 การวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการเงิน

2.2.2.3 การบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันดังต่อไปนี้
ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุ
เป้าหมาย

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการบริหารงานที่เป็นระบบที่จะช่วยให้ธุรกิจ
สามารถเชื่อมโยงกลยุทธ์ กระบวนการทำงาน คน เทคโนโลยีและคลังความรู้เข้าด้วยกันเพื่อ
ประเมิน บริหารและจัดการความเสี่ยงที่ธุรกิจเผชิญอยู่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจในระยะยาว
รวมถึงการค้นหา ประเมิน จัดและควบคุมความเสี่ยงเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อเป้าหมายของ
การดำเนินงาน ตามแนวทางทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของ COSO (ไพร์ซวอเตอร์เฮาส์คูเปอร์ส,
2547, หน้า 7)

ธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ หมายถึง ธุรกิจเกี่ยวกับการจำหน่าย เพื่อประโยชน์ทางการค้า
เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ อาหารเสริม เพื่อการบำบัดรักษาสัตว์ ซึ่งรวมถึง วัสดุสิ้นเปลืองทางการแพทย์
อาทิ สายยาง ท่อระบาย เข็มฉีดยา ชุดให้ยา (Soluset) ชุดหยดเล็ก (Microdrip Set) ถุงมือ เปือก
อุปกรณ์ทางการแพทย์ ที่ใช้ภายนอกตัวเป็นหลัก อาทิ ภายอุปกรณ์ เปือกพุงคอ (Collar) ไม่ทำ
ไม้ค้ำยัน

การระบุความเสี่ยง หมายถึง การชี้ชัดให้เห็นเหตุการณ์หรือสถานการณ์ทั้งภายในและ
ภายนอกที่มีผลกระทบต่อเป้าหมายของธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์

การวิเคราะห์ความเสี่ยง หมายถึง การประเมินผลกระทบหรือความถี่ที่เกิดความเสี่ยงเพื่อ
ระบุระดับความเสียหายและจัดลำดับความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน หมายถึง การระบุ การกำหนด ความสำคัญของปัจจัยที่
ก่อให้เกิดความเสี่ยง หรือกระบวนการในการบริหารปัจจัย และกิจกรรมควบคุมต่าง ๆ
ด้านการเงิน เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ โดยคำนึงถึงการบรรลุ
เป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กรหรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจของ
ธุรกิจ ประกอบด้วย ประธานบริษัท กรรมการบริหาร กรรมการผู้จัดการ รองกรรมการผู้จัดการ
หรือผู้จัดการที่รับผิดชอบการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ